

Ποδόσφαιρο και κάθαρση: διαφάνεια, ακεραιότητα, λογοδοσία

/ [Πεμπτουσία](#)· [Ορθοδοξία](#)·[Πολιτισμός](#)·[Επιστήμες](#)

Παρά το γεγονός ότι η έννοια της λογοδοσίας είναι πανταχού παρούσα σε **ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΕΘΝΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ** σε ότι αφορά τη χρηστή διακυβέρνηση των αθλητικών οργανώσεων —οι **ΕΘΝΙΚΕΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ** έχουν πολύ δρόμο ακόμα για το καθορισμό των

στρατηγικών στόχων, το σχεδιασμό των επιχειρησιακών στόχων, για δικαιοσύνη και ακεραιότητα

Το σημείο εκκίνησης για τη συζήτηση της λογοδοσίας σε σχέση με τις διεθνείς ομοσπονδίες και εθνικές ομοσπονδίες στην απλούστερη μορφή του, συνεπάγεται για τον προσδιορισμό: **ποιος είναι υπεύθυνος, για τι, πώς, σε ποιον και με ποιο αποτέλεσμα.** Αυτές οι ερωτήσεις, που θέτουμε στον ΥΦΥΠΟΥΡΓΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ την ΕΟΕ ΕΠΕ και τους ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΡΧΕΣ μπορούν να ομαδοποιηθούν σε **τρεις ενότητες:**

1 - η πρώτη αφορά το κυρίαρχο χαρακτήρα της σχέσης λογοδοσίας και την ισορροπία της έμφασης μεταξύ της παροχής μιας εξήγησης, την άσκηση του ελέγχου, καθώς και την καθιέρωση της ευθύνης [ΑΤΟΜΙΚΗΣ & ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ] της ΕΟΕ ΕΠΕ και των ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ

2 - Το δεύτερο θέμα αφορά τη στάση απέναντι στη σχέση της λογοδοσίας και το βαθμό στον οποίο θεωρείται ως νόμιμη υποχρέωση από την ΕΟΕ ΕΠΕ και την ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ να λογοδοτήσουν.

Ενώ ορισμένες αθλητικές ομοσπονδίες μπορούν να λειτουργούν μέσα σε ένα περιβάλλον, όπου η λογοδοσία γίνεται αποδεκτή ως φυσιολογική διαδικασία και ως καθήκον προς την ΓΓΑ και τους ΠΟΛΙΤΕΣ, πιθανώς πολλές, αν όχι οι περισσότερες, ομοσπονδίες, μπορεί να δουν τη σχέση διαλόγου με την ελληνική κοινωνία και την ελληνική κοινή γνώμη, ως μια επιβολή που πρέπει να αντισταθεί και, αν είναι δυνατόν, να αποφεύγεται με πρόσχημα το ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΟ

3 - Το τελευταίο θέμα αφορά τους μηχανισμούς μέσω των οποίων η σχέση διάλογου θα συγκεκριμενοποιηθεί και θα περιλαμβάνουν από την μεριά της ΕΟΕ και των ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ μηχανισμούς υποβολής εκθέσεων, δημιουργία ακεραιότητας και διαφάνειας, καθώς και την εκπροσώπηση των ενδιαφερομένων μερών [μετόχων του αθλητισμού] σχετικά με τη διαχείριση διοίκηση και εκλογή των διοικητικών συμβουλίων, μακριά από χειραγώγηση εκλογικών διαδικασιών

Κάθε ένα από αυτά τα θέματα διαμορφώνεται από το πρότυπο αξιών και στάσεων στον κυρίαρχο τομέα πολιτικής για τον αθλητισμό, μεταξύ της Ελληνικής κυβέρνησης, της ΓΓΑ και σε ένα βαθύτερο επίπεδο της θεσμοθετημένης αξίας της διαφάνειας στο πλαίσιο των νέων επιταγών και εντολών διεθνών ομοσπονδιών κυρίως της FIFA FIBA FIVB και IOC [ΔΟΕ].

ΞΑΝΑ - Βασικό ερώτημα που θέτουμε προς τον ΥΦΥΠΟΥΡΓΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ την ΕΟΕ και τις ΟΛΥΜΠΙΑΚΕΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ προκειμένου να υπάρξει μια εθνική

συνεννόηση:

Ποιος είναι υπεύθυνος για τι, σε ποιον, για ποιον, με ποια μέσα και με ποιο το αναμενόμενο αποτέλεσμα;

Πόσο η υποχρεωτική και επιτακτική επιταγή της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ για λογοδοσία θα βοηθήσει την ΕΟΕ και τις ΟΛΥΜΠΙΑΚΕΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ να διατηρήσουν το ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΟ άλλα ταυτόχρονα και να αποδείξουν την ακεραιότητα και διαφάνεια τους, στον ελληνικό λαό, χωρίς να βλάπτεται η οργανωτική τους δομή και αυτονομία;

Πώς θα αποφύγουμε τη λογοδοσία να εκληφθεί από την ΕΟΕ και τις ΟΛΥΜΠΙΑΚΕΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ ως διακόρευση του ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΟΥ μόνο ΚΑΙ μόνο για εκδίκηση και τιμωρία μεμονωμένων διεφθαρμένων διοικήσεων και ομπσπονδιαρχών; [πως μαζί με τα ξερά να μην καούν και τα χλωρά]

Πώς θα κάνουμε τις διαδικασίες λογοδοσίας της ΕΟΕ και της ΕΠΟ ΕΟΚ ΕΟΠΕ ΚΟΕ κλπ να υπακούσουν στις νέες επικαιροποιημένες εντολές της ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΗΘΙΚΗΣ και της ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ της ΔΟΕ και της FIFA FIBA FIVB κλπ σε ότι αφορά την ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ και την ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ [CODE OF CONDUCT];

Πώς μπορούμε να σχεδιάσουμε ένα σύστημα λογοδοσίας (και σύστημα παρακολούθησης) που δεν ενθαρρύνουν απλώς «αποφυγής ευθυνών», αλλά μια θετική και χρηστή διαχείριση των πόρων που δίδονται από την ΓΓΑ;

Πρέπει να γίνει σαφές στην ΕΠΕ ΕΠΕ ΕΠΟ ότι ο αθλητισμός, όταν συνιστά οικονομική δραστηριότητα, υπόκειται στη νομοθεσία της ΕΕ. Αυτό αποτελεί σαφή περιορισμό της αυτονομίας ΟΛΩΝ των αθλητικών οργανώσεων ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ, δεδομένου ότι καταρχήν δεν μπορεί να επινοήσει κανείς κανόνες που είναι αντίθετες προς το δίκαιο της ΕΕ.

Σε περίπτωση που οι καταστατικοί κανόνες αυτοί επιδιώκουν νόμιμη (αθλητική) αποστολή σκοπό και στόχους, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι παραβιάζει το δίκαιο της ΕΕ, όταν η εφαρμογή των κανόνων αυτών δεν υπερβαίνουν ότι είναι αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού αυτού.

Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι υποθέσεις ελέγχου νομιμότητας καταστατικών κανόνων που σχετίζονται με τον αθλητισμό είναι συχνές, η αλλαγή τους προς διαφάνεια χρηστή διακυβέρνηση και ακεραιότητα δύσκολα θα συμβεί μέσα στα επόμενα λίγα χρόνια.

Κι αυτό γιατί εν τω μεταξύ, ο αθλητικός κόσμος έχει σχεδιάσει το δικό της

ΜΠΕΤΟΝ ΑΡΜΕ ΙΔΙΩΤΙΚΟ νομικό σύστημα το οποίο επιτρέπει τη διευθέτηση διαφορών στο πλαίσιο του δικού της ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ δικτύου και σύμφωνα με τους δικούς της νόμους και όχι στα εθνικά ή ευρωπαϊκά δικαστήρια. Θα παρομοιαζόταν ως το καθεστώς του ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ και των ΜΑΣΩΝΙΚΩΝ ΣΤΟΩΝ

Είναι ασφαλές να πούμε ότι η αυτονομία των αθλητικών οργανώσεων έχει ενισχυθεί και θωρακιστεί τα τελευταία χρόνια με την ανάπτυξη του συστήματος των θεσμών αθλητικής διαιτησίας η οποία έχει συμβάλει στη δημιουργία ενός συμπαγούς σώματος των παγκόσμιων αθλητικών ομοσπονδιών σε ότι αφορά το αθλητικό δίκαιο [lex sportiva].

Κατά την άποψη των κυβερνήσεων της ΕΕ το [lex sportiva] είναι ένα επικίνδυνο προπέτασμα καπνού για να δικαιολογούν οι διεθνείς αθλητικές ομοσπονδίες την αυτορρύθμιση.

Αυτοδιορίζεται, ως το παγκόσμιο αθλητικό δίκαιο – μια διακρατική ΠΡΩΤΟΓΝΩΡΗ και ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ιδιωτική αυτόνομη έννομη τάξη που δημιουργήθηκε ΣΙΩΠΗΛΑ και ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΑ εν κρυπτώ, από ιδιωτικούς παγκόσμιους αθλητικούς θεσμούς που διέπουν τη διεθνή αθλητισμό κυρίως στην IOC FIFA FIBA FIVB, με κύρια χαρακτηριστικά, ότι δεν διέπεται από τις εθνικές έννομες τάξεις των κρατών μελών, αλλά μια ιδιωτική σκιώδη συμβατική τάξη, με δεσμευτική ισχύ που προέρχεται από ιδιωτικές συμφωνίες , εξουσία και την αυθαίρετη δικαιοδοσία των διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών σε αντίθεση με το δίκαιο κρατών και τα δικαιώματα των πολιτών

Παρατήρηση: Το παρόν άρθρο αποτελεί τμήμα της ομιλίας του «Διαχρονικά συμπτώματα παθογένειας του ελληνικού ποδοσφαίρου» του κ. Νίκου Θεοδώρου, Οικονομολόγου αθλητισμού και Μέλους της Διεθνούς Διαφάνειας, στην ημερίδα με θέμα «Ποδόσφαιρο και Έννομη Τάξη» που διοργάνωσε στις 18-4-2015 το Ινστιτούτο Διεθνούς και Ελληνικού Αθλητικού Δικαίου